

॥ २९ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा० वा० उ० अष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ रसातलादिति निःसृत्येतिशेषः ॥ १ ॥ कन्यांअविवाहितां वि
नापद्मं पद्मं त्यक्त्वास्थितां ॥ २ ॥ ३ ॥ अमरसंकाशं ऋषिपुत्रत्वेपिप्राप्तदेवस्वरूपं ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा पुनः रसातलं प्रविष्ट इत्यर्थः ॥ रसातलात्प्रविष्टः सन्मर्त्यलोकमिति पाठे उक्ता
नुवाद एवायं इत्येवं चिंतयामासेत्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रत्याख्यानाद्गीतैः ॥ प्रत्याख्यानशंकया भीतैः न वरैः परिगृह्यसे याच्यसे ॥ यद्वा प्रत्याख्यानभीतैरस्माभिस्त्वं वरैर्न प्रतिगृह्यसे

चिरात्सुमालीव्यचरद्रसातलं सराक्षसो विष्णुभयार्दितस्तदा ॥ पुत्रैश्च पौत्रैश्च समन्वितो बलीततस्तुलं कामवसद्वनेश्वरः ॥ २९ ॥ इत्या
र्षेश्रीम० वा० उ० अष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य सुमालीनामराक्षसः ॥ रसातला
न्मर्त्यलोकं सर्वे वै विचचार ह ॥ १ ॥ नीलजीमूतसंकाशस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ कन्यां दुहितरंगुल्यविना पद्ममिव श्रियम् ॥ २ ॥ राक्षसेन्द्रः
सतु तदा विचरन्वैमहीतले ॥ तदा पश्यत्स गच्छंतं पुष्पकेण धनं श्वरं ॥ ३ ॥ गच्छंतं पितरं द्रष्टुं पुलस्त्यतनयं विभुं ॥ तं दृष्ट्वा मरसंकाशं ग
च्छंतं पावकोपमं ॥ ४ ॥ रसातलं प्रविष्टः सन्मर्त्यलोकात्स विस्मयः ॥ इत्येवं चिंतयामास राक्षसानां महामतिः ॥ ५ ॥ किं कृत्वा श्रेय इत्ये
वं वर्धे महि कथं वयं ॥ नीलजीमूतसंकाशस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ ६ ॥ राक्षसेन्द्रः सतु तदा चिंतयत्सु महामतिः ॥ अथाब्रवीत्सुतारक्षः कैक
सीनामनामतः ॥ ७ ॥ पुत्रिप्रदानकालो यं यौवनं व्यतिवर्तते ॥ प्रत्याख्यानाच्च भीतैस्त्वं न वरैः परिगृह्यसे ॥ ८ ॥ त्वत्कृते च वयं सर्वे यं त्रिता
धर्मबुद्धयः ॥ त्वं हि सर्वगुणोपेता श्रीः साक्षादिव पुत्रिके ॥ ९ ॥ कन्यापितृत्वं दुःखं हि सर्वेषां मानकां क्षिणां ॥ न ज्ञायते च कः कन्यां वरयेदि
तिकन्यके ॥ १० ॥ मातुः कुलं पितृकुलं यत्र चैव च दीयते ॥ कुलत्रयं सदा कन्यासंशये स्थाप्यतिष्ठति ॥ ११ ॥ प्रतिग्रहं न कार्यसे ॥ ८ ॥ त्वत्कृते
तव विशिष्टवरलाभार्थं यं त्रिताः कृतप्रयासाः ॥ धर्मबुद्धयः विवाहधर्मसिद्धिनिमित्तं विचारवन्तः ॥ ९ ॥ कन्यापितृत्वस्य दुःखत्वमेवाह ॥ न ज्ञायत इति ॥ को वरयेदिति न ज्ञायते
इति दुःखं ॥ १० ॥ वरणानंतरमपि दुःखमेवेत्याह ॥ मातुः कुलमिति ॥ संशये स्थाप्यतिष्ठति ॥ कथमस्याश्चारित्र्यभ्रंशो न भविष्यतीत्येवं कुलत्रयं चिंताक्रांतं भवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥